

Lovforslag nr. L 12. Fremsat den 3. oktober 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om gensidig administrativ bistand i sager om direkte og indirekte skatter mellem stater, der er medlem af Europarådet eller OECD.

§ 1. Efter reglerne i Europarådets og OECDs konvention om administrativ bistand i skattesager skal danske myndigheder under forbehold om gensidighed yde administrativ bistand til myndighederne i en anden stat, der har ratificeret konventionen, ligesom danske myndigheder kan modtage administrativ bistand fra myndighederne i en sådan stat. Konventionen er optaget som bilag til denne lov.

§ 2. Skatteministeren udpeger den eller de myndigheder, der kan fremsætte eller modtage anmodninger om bistand efter konventionen (kompetente myndigheder). Sager om bistand med udenlandske direkte og indirekte skatter og afgifter behandles iøvrigt af de danske myndigheder, som behandler tilsvarende eller lignende sager om danske skatter og afgifter.

§ 3. De kompetente myndigheder er berettiget til at yde eller modtage bistand med udveksling af oplysninger, der kan være af betydning for påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgelse eller klagebehandling vedrørende direkte og indirekte skatter og afgifter, jf. reglerne i konventionens kapitel III, afsnit I. Til brug for de kompetente myndigheder i en anden stat kan de kompetente myndigheder indhente oplysninger hos personer og selskaber mfl. her i landet. Indhentningen af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. De kompetente myndigheder kan deltage i samtidigt gennemførte undersøgelser, hvor kompetente myndigheder i flere stater hver på sit territorium undersøger skatteforhold mv.

for personer og selskaber mfl. Repræsentanter fra de kompetente myndigheder kan deltage i undersøgelser af skatteforhold mv., som udføres på en anden stats territorium, ligesom de kompetente myndigheder kan tillade repræsentanter fra kompetente myndigheder i en anden stat at deltage i undersøgelser af skatteforhold mv., som udføres her i landet.

§ 4. De kompetente myndigheder er berettiget til at yde og modtage bistand med opkrævning og inddrivelse af direkte og indirekte skatter og afgifter, jf. reglerne i konventionens kapitel III, afsnit II. De kompetente myndigheder kan inddrive udenlandske direkte og indirekte skatter og afgifter her i landet på vegne af de kompetente myndigheder i en anden stat. Inddrivelsen sker efter de for inddrivelse af tilsvarende eller lignende danske skatter og afgifter gældende regler. De kompetente myndigheder kan anmode kompetente myndigheder i en anden stat om at inddrive danske direkte og indirekte skatter og afgifter. Spørgsmål om tidsfrister, efter udløbet af hvilke et skattekrav ikke kan inddrives, skal afgøres i henhold til lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand med inddrivelsen.

§ 5. De kompetente myndigheder er berettiget til at yde og modtage bistand med forkyndelse af dokumenter, jf. reglerne i konventionens kapitel III, afsnit III.

§ 6. De kompetente myndigheder skal ikke yde administrativ bistand til kompetente myn-

digheder i en anden stat, hvis det medfører foranstaltninger, der strider mod de rettigheder og den beskyttelse, som er sikret personer og selskaber mfl. i henhold til dansk lovgivning eller praksis, jf. konventionens artikel 21.

§ 7. Skatteministeren kan fastsætte yderligere regler om konventionens gennemførelse.

§ 8. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager

Præambel

Medlemsstaterne af Europarådet og medlemslandene af OECD, som har undertegnet denne Konvention, som *tager i betragtning*, at udviklingen af den internationale bevægelse af personer, kapital, varer og tjenesteydelser, omend i sig selv yderst gavnlige, har forøget mulighederne for skatteundgåelse og skatteunddragelse og derfor kræver øget samarbejde mellem skattemyndighederne; og som *hilser* de forskellige bestræbelser, som i de senere år er gjort for at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse, *velkommen*, hvad enten bestræbelserne udfoldes på gensidigt eller multilateralt grundlag; og som *tager i betragtning*, at en samordnet bestræbelse mellem staterne er nødvendig for at iværksætte alle former for administrativ bistand i spørgsmål om skatter af enhver art, mens man på samme tid sikrer tilstrækkelig beskyttelse af skatteydernes rettigheder; og som *anerkender*, at internationalt samarbejde kan spille en vigtig rolle med hensyn til at lette den korrekte fastsættelse af skattetilsvaret og med hensyn til at hjælpe skatteyderen med at sikre hans rettigheder; og som *tager i betragtning*, at fundamentale principper, som berettiger enhver person til at få sine rettigheder og forpligtelser fastsat i overensstemmelse med en korrekt juridisk fremgangsmåde, skal anerkendes at finde anvendelse i skattespørgsmål i alle stater, og at stater bør bestræbe sig for at beskytte skatteydernes legitime interesser, herunder at yde en passende beskyttelse mod diskrimination og dobbeltbeskatning; og som *følgelig er overbevist* om, at stater ikke bør træffe foranstaltninger eller meddele oplysninger, undtagen når det sker i overensstemmelse med deres interne lovgivning og praksis og med hensyntagen til nødvendigheden af at

iagttage tavshedspligt vedrørende oplysninger og med hensyntagen til internationale aftaler til beskyttelse af privatlivet og strømmen af personlige data; og som *ønsker* at indgå en konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager; *er blevet enige* om følgende:

Kapitel I

Konventionens anvendelsesområde

Artikel 1

Konventionens formål og de af konventionen omfattede personer

1. De kontraherende stater skal, under iagttagelse af bestemmelserne i kapitel IV, yde hinanden administrativ bistand i skattesager. Sådan bistand kan, om fornødent, omfatte foranstaltninger truffet af domsmyndigheder.
2. En sådan administrativ bistand skal omfatte:
 - (a) udveksling af oplysninger, herunder samtidigt gennemførte skatteundersøgelser og deltagelse i skatteundersøgelser i udlandet;
 - (b) bistand til inddrivelse, herunder sikringsakter; og
 - (c) forkyndelse af dokumenter.
3. En kontraherende stat skal yde administrativ bistand, hvad enten den berørte person er hjemmehørende eller statsborger i en kontraherende stat eller i nogen anden stat.

Artikel 2

De af konventionen omfattede skatter

1. Denne Konvention skal finde anvendelse:
 - (a) på følgende skatter:
 - i. skatter af indkomst eller fortjeneste;

- ii. skatter af kapitalgevinster, som pålignes uafhængigt af skatten af indkomst eller fortjeneste;
 - iii. skatter af formue; som pålignes på en kontraherende stats vegne; og
- (b) på følgende skatter:
- i. skatter af indkomst, fortjeneste, kapitalgevinster eller formue, som pålignes på en kontraherende stats politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne;
 - ii. tvungne bidrag til sociale sikringsordninger, som skal betales til staten eller til sociale sikringsinstitutioner, som er oprettet i medfør af den offentligretlige lovgivning;
 - iii. skatter af andre kategorier, undtagen toldafgifter, som pålignes på en kontraherende stats vegne, nemlig:
 - A. bo, arve- eller gaveafgift;
 - B. ejendomsskatter;
 - C. almindelige forbrugsskatter, såsom merværdiafgift eller omsætningsafgifter;
 - D. særlige skatter på varer og tjenesteydelser såsom forbrugsafgifter;
 - E. skatter på brugen af eller ejendomsretten til motorkøretøjer;
 - F. skatter på brugen af eller ejendomsretten til løsøre bortset fra motorkøretøjer;
 - G. alle andre skatter;
 - iv. skatter af de i punkt iii ovenfor omhandlede kategorier, som pålignes på den pågældende kontraherende stats politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne.

2. De gældende skatter, på hvilke konventionen skal finde anvendelse, er optaget i Bilag A i de kategorier, som er omhandlet i stykke 1.

3. De kontraherende stater skal underrette Europarådets generalsekretær eller OECDs generalsekretær (herefter omtalt som »depositorerne«) om enhver ændring, som skal foretages i Bilag A som følge af forandring i den liste, som er omtalt i stykke 2. En sådan ændring skal have virkning fra og med den første dag i den måned, som følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for den pågældende depositars modtagelse af sådan meddelelse.

4. Konventionen skal også finde anvendelse, fra vedtagelsen at regne, på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, som efter denne konventions ikrafttrædelse pålignes i en kontraherende stat som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter optaget i Bilag A, og i så fald skal den pågældende kontraherende stat underrette en af deponitarerne om indførelsen af den omhandlede skat.

Kapitel II

Almindelige definitioner

Artikel 3

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, skal i denne konvention:

- a) udtrykket »den stat, som anmoder om bistand,« og »den stat, som anmodes om bistand,« betyde henholdsvis enhver kontraherende stat, der anmoder om administrativ bistand i skattesager, og enhver stat, som anmodes om at yde sådan bistand;
- b) udtrykket »skat« betyde skat eller ethvert bidrag til en social sikringsordning, på hvilke konventionen finder anvendelse i medfør af Artikel 2;
- c) udtrykket »skattekrav« betyde et hvilket som helst skattebeløb, såvel som rente heraf, administrative bøder i forbindelse dermed og de omkostninger, der er forbundet med inddrivelsen, når de omhandlede beløb skyldes og endnu ikke er betalt;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyde de personer og myndigheder, som er optaget i Bilag B;
- e) udtrykket »statsborgere« i forbindelse med en kontraherende stat betyde:
 - i. alle fysiske personer, der har indfødsret i denne stat, og
 - ii. alle juridiske personer, interessentskaber, foreninger og andre sammenslutninger, der består i kraft af den gældende lovgivning i denne stat.

For hver stat, som har afgivet en erklæring herom, skal de ovenfor anførte udtryk forstås som defineret i Bilag C.

2. Ved anvendelse af denne konvention i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, tillægges den betydning,

som det har i denne stats lovgivning om de skatter, som er omfattet af konventionen.

3. De kontraherende stater skal underrette en af depositarerne om enhver ændring, som skal foretages i Bilag B og C. En sådan ændring skal have virkning fra og med den første dag i den måned, som følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for den pågældende depositars modtagelse af en sådan meddelelse.

Kapitel III

Former for bistand

Afsnit I

Udveksling af oplysninger

Artikel 4

Almindelige bestemmelser

1. De kontraherende stater skal udveksle enhver oplysning, især som omhandlet i dette afsnit, der kan forudses at være af betydning for:

- a) påligningen og opkrævningen af skat, og inddrivelsen og tvangsinddrivelsen af skattekrav, og
- b) retsforfølgelsen ved en administrativ myndighed eller indledningen af retsforfølgelsen ved en domstol.

Oplysninger, der sandsynligvis vil være uden betydning i dette øjemed, skal ikke udveksles i medfør af denne konvention.

2. En kontraherende stat må kun benytte oplysninger, som den har modtaget i medfør af denne konvention, som bevismateriale ved en kriminalret, såfremt der er givet forudgående tilladelse dertil af den stat, som har meddelt oplysningerne. To eller flere stater kan dog indbyrdes træffe aftale om at fratage betingelsen om forudgående tilladelse.

3. Enhver kontraherende stat kan ved erklæring afgivet over for en af depositarerne tilkendegive, at ifølge den pågældende stats interne lovgivning kan dens myndigheder underrette en person, som er hjemmehørende i eller statsborger i den pågældende stat, før den videregiver oplysninger om ham i overensstemmelse med artikel 5 og 7.

Artikel 5

Udveksling efter anmodning

1. Efter anmodning af den stat, der anmoder om bistand, skal den stat, som anmodes om bistand, stille alle oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, og som vedrører bestemte personer eller transaktioner, til rådighed for den stat, der anmoder om bistand.

2. Hvis de oplysninger, som står til rådighed i de skatteregistre, der findes i den stat, som anmodes om bistand, ikke er tilstrækkelige til at sætte denne i stand til at efterkomme anmodningen om oplysninger, skal denne stat træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at stille de oplysninger, om hvilke der er fremsat anmodning, til rådighed for den stat, der anmoder om bistand.

Artikel 6

Automatisk udveksling

Med hensyn til kategorier af sager og i overensstemmelse med procedurer, som de skal fastsætte ved gensidig aftale, skal to eller flere kontraherende stater automatisk udveksle oplysninger som omhandlet i artikel 4.

Artikel 7

Spontan udveksling

1. En kontraherende stat skal, uden forudgående anmodning, videregive til en anden kontraherende stat oplysninger, hvorom den har kendskab, under følgende omstændigheder:

- a) den førstnævnte kontraherende stat har grund til at antage, at der kan ske tab af skatteprovenu i den anden kontraherende stat;
- b) en person, som er skattepligtig, opnår en nedsættelse af eller en fritagelse for skat i den førstnævnte kontraherende stat, som kan medføre en forøget skat eller en skattepligt i den anden kontraherende stat;
- c) forretningstransaktioner mellem en person, som er skattepligtig i en kontraherende stat, og en person, som er skattepligtig i en anden kontraherende stat, ledes gennem en eller flere lande på en sådan måde, at en besparelse i skat kan blive følgen i den ene eller den anden af de kontraherende stater eller i dem begge;

- d) en kontraherende stat har grund til at antage, at en besparelse i skat kan blive følgen af kunstige overførsler af fortjeneste inden for grupper af foretagender;
- e) oplysninger, som er fremsendt til den førstnævnte kontraherende stat af den anden kontraherende stat, har gjort det muligt at fremskaffe oplysninger, som kan være af betydning ved skatteligningen i den sidstnævnte stat.

2. Hver kontraherende stat skal træffe sådanne foranstaltninger og gennemføre sådanne procedurer, som vil være nødvendige for at sikre, at oplysninger omhandlet i stykke 1 vil stå til rådighed for videregivelse til en anden kontraherende stat.

Artikel 8

Samtidigt gennemførte skatteundersøgelser

1. Efter anmodning fra en af dem skal to eller flere kontraherende stater forhandle med henblik på at udvælge sager og fastsætte procedurer til samtidigt gennemførte skatteundersøgelser. Hver af de involverede stater skal træffe afgørelse om, hvor vidt den ønsker at deltage i en bestemt samtidigt gennemført skatteundersøgelse eller ikke.

2. I denne overenskomst betyder en samtidigt gennemført skatteundersøgelse en aftale mellem to eller flere kontraherende stater om at undersøge samtidigt, hver stat i sit eget område, skatteforholdene hos en eller flere personer, i hvilke staterne har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på at udveksle enhver oplysning af betydning, som de på den måde kommer i besiddelse af.

Artikel 9

Skatteundersøgelser i udlandet

1. Efter anmodning af den kompetente myndighed i den stat, der anmoder om bistand, kan den kompetente myndighed i den stat, som anmodes om bistand, tillade repræsentanter for den kompetente myndighed i den stat, der anmoder om bistand, at være til stede ved den relevante del af en skatteundersøgelse i den stat, som anmodes om bistand.

2. Hvis anmodningen imødekommes, skal den kompetente myndighed i den stat, som anmodes om bistand, så snart som muligt underrette den kompetente myndighed i den stat, der anmoder om bistand, om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller embedsmand, som er udpeget til at udføre undersøgelsen, samt om de procedurer og vilkår, som kræves fulgt eller opfyldt i den stat, som anmodes om bistand, for udførelsen af undersøgelsen. Alle afgørelser vedrørende udførelsen af skatteundersøgelsen skal træffes af den stat, som anmodes om bistand.

3. En kontraherende stat kan underrette en af depositarerne om, at den har til hensigt ikke i almindelighed at imødekomme sådanne anmodninger, som er omhandlet i stykke 1; en sådan erklæring kan afgives eller tilbagekaldes til enhver tid.

Artikel 10

Indbyrdes modstridende oplysninger

Hvis en kontraherende stat fra en anden kontraherende stat modtager oplysninger om en persons skatteforhold, der forekommer den at være i modstrid med oplysninger, som den er i besiddelse af, skal den give underretning herom til den anden stat, som har meddelt oplysningerne.

Afsnit II

Bistand med hensyn til inddrivelse

Artikel 11

Inddrivelse af skattekrav

1. Efter anmodning af den stat, der anmoder om bistand, skal den stat, som anmodes om bistand, under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 14 og 15 træffe de fornødne foranstaltninger til at inddrive den førstnævnte stats skattekrav, som om de var dens egne skattekrav.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal kun finde anvendelse for så vidt angår skattekrav, for hvilke der er udstedt et instrument, der hjælper tvangsinddrivelse af kravene i den stat, der fremsætter anmodningen, og, medmindre an-

det er aftalt mellem de kontraherende stater, som ikke bestrides.

Hvor kravet er rettet mod en person, som ikke er hjemmehørende i den stat, der anmoder om bistand, skal stykke 1 imidlertid kun finde anvendelse i tilfælde, hvor kravet ikke længere kan bestrides, medmindre andet er aftalt mellem de kontraherende stater.

3. Forpligtelsen til at yde bistand med hensyn til inddrivelse af skattekrav vedrørende en afdød person eller dennes bo er begrænset til værdien af boet eller af de aktiver, som er erhvervet af hver af de berettigede i boet, alt efter hvor vidt kravet skal inddrives i boet eller hos de i boet berettigede.

Artikel 12 *Sikringsakter*

Efter anmodning fra den stat, der anmoder om bistand, skal den stat, som anmodes om bistand, foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af et skattebeløb, selv om kravet bestrides, eller der endnu ikke for kravet er udstedt noget instrument, som hjemler tvangsinddrivelse.

Artikel 13

Dokumenter som skal ledsage anmodningen

1. Anmodningen om administrativ bistand i medfør af dette afsnit skal ledsages af:

- a) en erklæring om, at skattekravet vedrører en skat, som er omfattet af konventionen, og i tilfælde af inddrivelse om, at skattekravet, jfr. artikel 11, stykke 2, ikke bestrides eller ikke kan bestrides;
- b) en officiel kopi af det instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den stat, der anmoder om bistand; og
- c) ethvert andet dokument, som er påkrævet til inddrivelse eller foretagelse af sikringsakter.

2. Det instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den stat, der anmoder om bistand, skal i påkommende tilfælde og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den stat, som anmodes om bistand, accepteres, anerkendes, suppleres eller erstattes af et instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den sidstnævnte

stat. Dette skal ske så snart som muligt efter datoen for modtagelsen af anmodningen om bistand.

Artikel 14 *Tidsfrister*

1. Spørgsmål om tidsfrister, efter udløbet af hvilke et skattekrav ikke kan tvangsinddrives, skal afgøres i henhold til lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand. Anmodningen om bistand skal give nærmere oplysninger om en sådan tidsfrist.

2. Inddrivelsesforanstaltninger – truffet af den stat, som anmodes om bistand, i medfør af en anmodning om bistand – der i henhold til lovgivningen i denne stat ville have den virkning at suspendere eller afbryde den i stykke 1 omhandlede frist, skal også have denne virkning ifølge lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand. Den stat, som anmodes om bistand, skal give den stat, der anmoder om bistand, meddelelse om sådanne foranstaltninger.

3. Den stat, som anmodes om bistand, er under ingen omstændigheder forpligtet til at efterkomme en anmodning om bistand, som fremsættes, efter at 15 år er forløbet fra datoen for det oprindelige dokument, som hjemler tvangsinddrivelse.

Artikel 15 *Prioritet*

Det skattekrav, med hensyn til hvilket der ydes bistand med inddrivelsen, skal ikke i den stat, som anmodes om bistand, nyde nogen fortrinsret, som specielt indrømmes skattekrav i denne stat, selv om den inddrivelsesprocedure, som følges, er den samme, som anvendes for så vidt angår statens egne skattekrav.

Artikel 16 *Henstand*

Den stat, som anmodes om bistand, kan indrømme henstand med betaling, eller tillade afdragsvis betaling, såfremt den pågældende stats lovgivning eller forvaltningspraksis hjemler den ret dertil under lignende omstændighe-

der, men skal først underrette den stat, der anmoder om bistand.

Afsnit III

Forkyndelse af dokumenter

Artikel 17

Forkyndelse af dokumenter

1. Efter anmodning af den stat, der anmoder om bistand, skal den stat, som anmodes om bistand, for adressaten forkynde dokumenter, herunder dokumenter vedrørende retsafgørelser, som udgår fra den stat, der anmoder om bistand og som vedrører en skat omfattet af denne konvention.

2. Den stat, som anmodes om bistand, skal foretage forkyndelse af dokumenter:

- a) på en måde, som er fastsat i denne stats egen lovgivning vedrørende forkyndelse af dokumenter af væsentlig samme art
- b) i det omfang det er muligt, på en sådan særlig måde som anmodet af den stat, der anmoder om bistand, eller så tæt på en sådan måde, som der er mulighed for i medfør af lovgivningen i den stat, som anmodes om bistand.

3. En kontraherende stat kan forkynde dokumenter direkte gennem postvæsenet for en person inden for en anden kontraherende stats område.

4. Intet i denne konvention skal fortolkes således, at forkyndelse af dokumenter foretaget af en kontraherende stat i overensstemmelse med denne stats lovgivning er ugyldig.

5. Når et dokument forkyndes i overensstemmelse med denne artikel, stilles der ikke krav om, at det ledsages af en oversættelse. Hvor det imidlertid er godtgjort, at adressaten ikke kan forstå dokumentets sprog, skal den stat, som anmodes om bistand, sørge for at få det oversat til eller få et sammendrag udfærdiget på denne stats sprog eller på et af dens officielle sprog. Alternativt kan den bede den stat, der anmoder om bistand, om at få dokumentet enten oversat til eller ledsaget af et sammendrag på et af de officielle sprog i den stat, som anmodes om bistand, eller i Europarådet eller i OECD.

Kapitel IV

Bestemmelser vedrørende alle former for bistand

Artikel 18

Oplysninger som skal tilvejebringes af den stat, der anmoder om bistand

1. En anmodning om bistand skal om fornødent angive:

- a) den myndighed eller det organ, som har iværksat den anmodning, som er fremsat af den kompetente myndighed;
- b) navn og adresse og nærmere enkeltheder, som bidrager til identifikationen af den person, vedrørende hvilken anmodningen er fremsat;
- c) i tilfælde af en anmodning om oplysninger, den form, hvorunder den stat, der anmoder om bistand, ønsker oplysningerne meddelt, for at dens ønsker kan imødekommes;
- d) i tilfælde af en anmodning om bistand med inddrivelse eller med foretagelse af sikringsakter, arten af skattekravet, komponenterne af skattekravet samt de aktiver, hvori skattekravet kan søges inddrevet;
- e) i tilfælde af en anmodning om forkyndelse af dokumenter, arten og indholdet af det dokument, som skal forkyndes;
- f) om den er i overensstemmelse med lovgivningen og forvaltningspraksis i den stat, der anmoder om bistand, og om den er motiveret, når hensyn tages til betingelserne i artikel 19.

2. Så snart som enhver anden oplysning af betydning for anmodningen om bistand kommer til kendskab for den stat, der anmoder om bistand, skal denne stat videresende oplysningen til den stat, som anmodes om bistand.

Artikel 19

Mulighed for at afslå en anmodning

Den stat, som anmodes om oplysninger, skal ikke være forpligtet til at imødekomme en anmodning, hvis den stat, der anmoder om bistand, ikke har benyttet alle midler, som står til rådighed i dens eget område, medmindre brugen af sådanne midler ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

Artikel 20

Besvarelse af anmodningen om bistand

1. Hvis anmodningen om bistand imødekommes, skal den stat, som anmodes om bistand, så snart som muligt underrette den stat, der anmoder om bistand, om de skridt, som er taget, og om resultatet af bistanden.
2. Hvis anmodningen afslås, skal den stat, som anmodes om bistand, så snart som muligt underrette den stat, der anmoder om bistand, om den trufne afgørelse og om begrundelsen for afgørelsen.
3. Hvis det gælder en anmodning om oplysninger, og den stat, der anmoder om bistand, har specificeret den form, hvorunder den ønsker oplysningerne meddelt, og den stat, som anmodes om bistand, er i stand dertil, skal den stat, som anmodes om bistand, meddele oplysningerne i den ønskede form.

Artikel 21

Beskyttelse af personer og begrænsninger i forpligtelsen til at yde bistand

1. Intet i denne overenskomst berører de rettigheder og den beskyttelse, som er sikret personer i medfør af lovgivningen eller forvaltningspraksis i den stat, som anmodes om bistand.
2. Undtagen i tilfælde, hvor artikel 14 finder anvendelse, skal bestemmelserne i denne konvention ikke kunne fortolkes således, at der pålægges den stat, som anmodes om bistand, pligt til:
 - a) at udføre handlinger, som strider mod denne stats egen lovgivning eller forvaltningspraksis eller mod lovgivning eller forvaltningspraksis i den stat, der anmoder om bistand;
 - b) at udføre handlinger, som den anser for at være i strid mod almene interesser (ordre public) eller mod dens væsentlige interesser;
 - c) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge dens egen lovgivning eller forvaltningspraksis eller ifølge lovgivningen eller forvaltningspraksis i den stat, der anmoder om bistand;
 - d) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig,

industriell, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public) eller mod dens væsentlige interesser;

- e) at yde administrativ bistand, hvis og i det omfang den anser beskatningen i den stat, der anmoder om bistand, for at stride mod almindeligt accepterede beskatningsprincipper eller mod bestemmelserne i en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning eller i en hvilken som helst anden overenskomst, som den stat, som anmodes om bistand, har indgået med den stat, der anmoder om bistand;
- f) at yde bistand, hvor anvendelsen af denne konvention ville føre til diskrimination mellem en statsborger i den stat, som anmodes om bistand, og statsborgere i den stat, der anmoder om bistand, under samme forhold.

Artikel 22

Tavshedspligt

1. Alle oplysninger, som modtages af en kontraherende stat i medfør af denne konvention, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, som modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, eller behandles på de vilkår for tavshedspligt, som er gældende i den stat, der meddeler oplysningerne, såfremt disse vilkår er mere restriktive.
2. Sådanne oplysninger må under alle omstændigheder kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder eller tilsynsførende organer), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, tvangsinddrivelse eller retsforfølgelse eller klagebehandling i forbindelse med denne stats skatter. Kun de personer eller myndigheder, som er anført ovenfor, må benytte oplysningerne og i så fald kun til nævnte formål. De kan uanset bestemmelserne i stykke 1 meddele dem under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser vedrørende sådanne skatter på betingelse af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den stat, som meddeler oplysningerne. Imidlertid kan to eller flere stater indbyrdes aftale at give afkald på betingelsen om forudgående tilladelse.

3. Hvis en kontraherende stat har taget et forbehold som omhandlet i artikel 30, stykke 1, litra (a), må ingen anden kontraherende stat, der modtager oplysninger fra denne stat, benytte disse for så vidt angår nogen skat i en kategori, som er omfattet af forbeholdet. På tilsvarende måde må den stat, der tager et sådant forbehold, ikke benytte oplysninger, som er modtaget i medfør af denne konvention, for så vidt angår nogen skat i en kategori, som er omfattet af forbeholdet.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 kan oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, benyttes til andre formål, når sådanne oplysninger kan benyttes til sådanne andre formål i medfør af lovgivningen i den stat, der meddeler oplysningerne, og den kompetente myndighed i denne stat tillader en sådan benyttelse. Oplysninger, som af en kontraherende stat er stillet til en anden kontraherende stats rådighed, kan af sidstnævnte videregives til en tredje kontraherende stat under forudsætning af forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 23

Klager

1. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i medfør af denne konvention af den stat, som anmodes om bistand, kan kun indbringes for den behørig myndighed i denne stat.

2. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i medfør af denne konvention af den stat, der anmoder om bistand, især sådanne foranstaltninger som, når der er tale om inddrivelse, vedrører skattekravets beståen eller dets størrelse eller det instrument, som hjemler tvangsinddrivelse af kravet, kan kun indbringes for den behørig myndighed i denne stat. Hvis der sker indbringelse af en sådan klage, skal den stat, der anmoder om bistand, give underretning til den stat, som anmodes om bistand, og den sidstnævnte stat skal udsætte sagen, indtil den pågældende myndighed har truffet afgørelse. Den stat, som anmodes om bistand, skal imidlertid foretage sikringsakter for at bevare adgangen til inddrivelse, hvis den bliver bedt om det af den stat, der anmoder om bistand. Den stat, som anmodes om bistand, kan også

modtage underretning fra enhver interesseret person om en sådan klage. Når den stat, som anmodes om bistand, modtager sådanne oplysninger, skal den om fornødent forhandle om sagen med den stat, der anmoder om bistand.

3. Så snart en endelig afgørelse vedrørende klagen er truffet, skal den stat, som anmodes om bistand, eller den stat, der anmoder om bistand, alt eller sammenhængen, underrette den anden stat om afgørelsen og om den betydning, som den har for anmodningen om bistand.

Kapitel V

Særlige bestemmelser

Artikel 24

Gennemførelse af overenskomsten

1. De kontraherende stater skal træde i forbindelse med hinanden for at sikre, at denne konvention gennemføres af deres respektive kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden i dette øjemed, og de kan bemyndige underordnede myndigheder til at handle på deres vegne. De kompetente myndigheder i to eller flere kontraherende stat kan indbyrdes aftale de nærmere regler for anvendelsen af konventionen i forholdet mellem dem.

2. Mener den stat, som anmodes om bistand, at anvendelsen af denne konvention i en bestemt sag vil kunne få alvorlige og uønskede følger, skal de kompetente myndigheder i den stat, som anmodes om bistand, og i den stat, der anmoder om bistand, rådføre sig med hinanden og søge at løse den foreliggende situation ved gensidig aftale.

3. En koordinerende komité bestående af repræsentanter for de kontraherende staters kompetente myndigheder skal overvåge gennemførelsen og udviklingen af denne konvention under OECDs auspicer. Med dette formål for øje skal den koordinerende komité anbefale enhver foranstaltning, som vil kunne fremme konventionens almindelige formål. Komiteen skal navnlig være forum for udforskningen af nye metoder og procedurer, der kan øge det internationale samarbejde i skatte-

sager, og den kan i påkommende tilfælde anbefale revision eller ændring af konventionen. Stater, som har underskrevet, men endnu ikke ratificeret, accepteret eller godkendt konventionen, har ret til at være repræsenteret ved den koordinerende komité's møder som observatører.

4. En kontraherende stat kan bede den koordinerende komité om at afgive udtalelser om fortolkningen af bestemmelser i denne konvention.

5. I tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål mellem to eller flere kontraherende stater vedrørende gennemførelsen eller fortolkningen af konventionen, skal disse staters kompetente myndigheder søge at løse sagen ved gensidig aftale. Aftalen skal meddeles til den koordinerende komité.

6. OECDs generalsekretær skal underrette de kontraherende stater og de stater, som har underskrevet, men endnu ikke ratificeret, accepteret eller godkendt konventionen, om udtalelser, som er afgivet af den koordinerende komité i medfør af bestemmelserne i stykke 4 ovenfor, og om gensidige aftaler, som er indgået i henhold til stykke 5 ovenfor.

Artikel 25

Sprog

Anmodninger om bistand og svar herpå skal affattes på et af de officielle sprog i OECD og Europarådet eller på et hvilket som helst andet sprog, som aftales bilateralt mellem de pågældende kontraherende stater.

Artikel 26

Omkostninger

Medmindre andet aftales bilateralt mellem de pågældende kontraherende stater, skal:

- a) almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den stat, som anmodes om bistand;
- b) ekstraordinære omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den stat, der anmoder om bistand.

Kapitel VI *Slutbestemmelser*

Artikel 27

Andre internationale overenskomster eller ordninger

1. De muligheder for bistand, som er hjemlet i denne konvention, hverken begrænser eller begrænses af de muligheder, som er indeholdt i gældende eller fremtidige internationale overenskomster, andre ordninger mellem kontraherende stater eller andre instrumenter vedrørende samarbejde i skattesager.

2. Uanset bestemmelserne i denne konvention, skal de kontraherende stater, som er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber, i deres indbyrdes relationer anvende de fælles regler, som er gældende i Fællesskaberne.

Artikel 28

Konventionens undertegnelse og ikrafttræden

1. Denne konvention skal stå åben for undertegnelse af de stater, som er medlemmer af Europarådet, og af de lande, som er medlemmer af OECD. Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations, accept- eller godkendelsesinstrumenter skal deponeres hos en af depositarerne.

2. Denne konvention skal træde i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, på hvilken fem stater har udtrykt deres samtykke til at blive bundet af konventionen i overensstemmelse med bestemmelsen i stykke 1.

3. For så vidt angår enhver stat, der er medlem af Europarådet, eller ethvert land, der er medlem af OECD, og som senere giver sit samtykke til at være bundet af konventionen, skal denne træde i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for deponeringen af ratifikations, accept- eller godkendelsesinstrumentet.

Artikel 29

Territorial anvendelse af konventionen

1. Hver stat skal ved undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations, accept- eller godkendelsesinstrument, angive det område

eller de områder, for hvilke denne konvention skal gælde.

2. Enhver stat kan på ethvert senere tidspunkt ved en erklæring til en af depositarerne udvide denne konvention til at gælde for ethvert andet område, som er angivet i erklæringen. For så vidt angår et sådant område skal konventionen træde i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for den pågældende depositars modtagelse af en sådan erklæring.

3. Enhver erklæring afgivet i medfør af en af de to foregående stykker kan, for så vidt angår noget område angivet i en sådan erklæring, tilbagekaldes ved en meddelelse afgivet overfor en af depositarerne. Tilbagekaldelsen skal have virkning fra og med den første dag i den måned, som følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for den pågældende depositars modtagelse af en sådan meddelelse.

Artikel 30 Forbehold

1. Enhver stat kan ved undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument eller på ethvert senere tidspunkt erklære, at den forbeholder sig ret til:

- a) ikke at yde nogen form for bistand med hensyn til andre kontraherende staters skatter af nogen af de kategorier, som er nævnt i artikel 2, stykke 1, litra (b), forudsat at den ikke har medregnet nogen af sine egne skatter af denne kategori i bilag A til konventionen;
- b) ikke yde bistand med hensyn til inddrivelse af noget skattekrav, eller med hensyn til inddrivelse af en administrativ bøde, for så vidt angår samtlige skatter eller kun for så vidt angår skatter af en eller flere af de kategorier, som er nævnt i artikel 2, stykke 1;
- c) ikke at yde bistand med hensyn til noget skattekrav, som består på tidspunktet for denne konventions ikrafttræden vedrørende denne stat eller, i tilfælde hvor der tidligere er taget et forbehold i medfør af litra (a) eller (b) ovenfor, på tidspunktet for tilbagekaldelsen af et sådant forbehold ved-

rørende skatter af den omhandlede kategori;

- d) ikke at yde bistand med forkyndelse af dokumenter, for så vidt angår samtlige skatter eller kun for så vidt angår skatter af en eller flere af de kategorier, som er nævnt i artikel 2, stykke 1;
- e) ikke at tillade forkyndelse af dokumenter gennem postvæsenet som bestemt i artikel 17, stykke 3.

2. Der kan ikke tages andre forbehold.

3. Efter at konventionen er trådt i kraft med hensyn til en stat, kan denne tage et eller flere af de forbehold, som er nævnt i stykke 1, og som den ikke har taget på tidspunktet for ratifikation, accept eller godkendelse. Sådanne forbehold skal træde i kraft den første dag i den måned, som følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for en af depositarernes modtagelse af forbeholdet.

4. Enhver kontraherende stat, som har taget et forbehold i medfør af stykke 1 og 3, kan tilbagekalde det helt eller delvis ved en meddelelse afgivet over for en af depositarerne. Tilbagekaldelsen skal have virkning fra og med datoen for den pågældende depositars modtagelse af meddelelsen.

5. En kontraherende stat, som har taget et forbehold med hensyn til en bestemmelse i denne konvention, kan ikke kræve denne bestemmelse anvendt af nogen anden kontraherende stat; den kan imidlertid, hvis dens forbehold er partielt, kræve anvendelse af denne bestemmelse i det omfang, den selv har accepteret den.

Artikel 31 Opsigelse

1. Enhver stat kan til enhver tid opsig denne konvention ved en meddelelse til en af depositarerne.

2. En sådan opsigelse skal have virkning fra og med den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for den pågældende depositars modtagelse af meddelelsen.

3. Enhver kontraherende stat, som opsigger konvention, skal være bundet af bestemmelserne i artikel 22 så længe, som den endnu besidder noget dokument eller nogen oplysning, som den har modtaget i medfør af konventionen.

Artikel 32

Depositarer og deres funktioner

1. Den depositar, over for hvilken en handling er foretaget eller en meddelelse er afgivet, skal underrette medlemsstaterne i Europarådet og medlemslandene i OECD om:

- a) enhver undertegnelse;
- b) deponeringen af ethvert ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument;
- c) enhver ikrafttrædelsesdato for denne konvention ifølge bestemmelserne i artikel 28 og 29;
- d) enhver erklæring, som er afgivet i medfør af bestemmelserne i artikel 4, stykke 3, eller artikel 9, stykke 3, og tilbagekaldelsen af enhver sådan erklæring;
- e) ethvert forbehold, som er taget i medfør af bestemmelserne i artikel 30, og tilbagekaldelsen af ethvert forbehold, som er sket i

medfør af bestemmelserne i artikel 30, stykke 4.

- f) enhver meddelelse, som er modtaget i medfør af bestemmelserne i artikel 2, stykke 3 og 4, artikel 3, stykke 3, artikel 29 eller artikel 31, stykke 1.
- g) enhver anden handling eller meddelelse vedrørende denne konvention.

2. Den depositar, der modtager eller afgiver en meddelelse i medfør af bestemmelserne i stykke 1, skal underrette den anden depositar herom.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der til behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Strassbourg, den 19 på engelsk og fransk, hvilke to tekster har samme gyldighed, i to eksemplarer, af hvilke det ene skal deponeres i Europarådets arkiver og det andet i OECDs arkiver. Generalsekretærerne for Europarådet og for OECD skal videregive bekræftede eksemplarer til hver medlemsstat i Europarådet og hvert medlemsland i OECD.

F. t. l. om gensidig administrativ bistand

Annex A

(Danske skatter og afgifter, som omfattes af konventionen).

Artikel 2, stk. 1, a:

- (i) indkomstskatten til staten, den særlige indkomstskat, udbytteskatten, renteskatten, royaltyskatten, skatter i henhold til kulbrinteskatteloven.
- (ii) ingen.
- (iii) formueskatten til staten.

Artikel 2, stk. 1, b:

- (i) den kommunale indkomstskat, den amtskommunale indkomstskat, kirkeskatten.
- (ii) ingen.
- (iii) A bo, arve- og gaveafgift,
B kommunal grundskyld/dækningsafgift,
amtskommunal grundskyld,
C merværdiafgift,
D afgift i henhold til
lov om afgift af spiritus m.m.,
lov om afgift af vin og frugtvin m.m.,
lov om afgift af øl,
lov om afgift af mineralvand m.v.,
lov om afgift af visse flyrejsjer,
lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.,
lov om afgift af konsumis,

- lov om tobaksafgifter,
- lov om forskellige forbrugsafgifter,
- lov om afgift af lystfartøjsforsikringer,
- lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.,
- lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.,
- lov om afgift af benzin,
- lov om afgift af elektricitet,
- lov om afgift af visse olieprodukter,
- lov om afgift af gas,
- lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- lov om forbrugsbegrænsede foranstaltninger,
- lov om afgift af visse detailsalgspakninger,
- E afgift i henhold til
lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.
- F ingen
- G afgift i henhold til
lov om afgifter af spillekasinoer,
lov om totalisatorspil,
lov om tipning og lotto,
lov om overdragelse af aktier m.v.,
lov om lønumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor
bidrag i henhold til
lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Baggrunden for lovforslaget.

Lovforslaget vil gøre det muligt for Danmark at undertegne og ratificere OECDs og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager. Lovforslaget skal samtidig gennemføre den nødvendige lovgivning med henblik på at opfylde konventionen. Konventionen er trykt som bilag til lovforslaget.

OECDs og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager blev åbnet for undertegnelse den 25. januar 1988 og kan undertegnes af OECDs og Europarådets medlemsstater.

Formålet med konventionen er bl.a. at tilvejebringe et ensartet grundlag, hvorefter medlemsstaterne fremover kan yde hinanden bistand i skattesager. Konventionen vil give skattemyndighederne i de lande, som tiltræder konventionen, adgang til dels at udveksle oplysninger om direkte og indirekte skatter og afgifter, dels at bistå hinanden med sikring og inddrivelse af skatte- og afgiftskrav samt til forkyndelse af dokumenter vedrørende skatter og afgifter.

Bistand i skattesager gives og modtages allerede efter Rådets direktiv af 19. december 1977 (77/799/EØF) (som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 (79/1070/EØF) om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for områderne direkte skatter og merværdiafgift. Gensidig bistand i skattesager ydes endvidere efter den nordiske bistandsaftale i skattesager af 9. november 1972 med senere ændringer. Endelig indeholder de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, forskellige bestemmelser om gensidig bistand.

Den bistand, der omfattes af konventionen, er i store træk den samme som den bistand, der omfattes af den nordiske bistandsaftale. I forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og EF-direktivet om bistand i skattesager er konventionen på visse punkter videregående. Således indeholder konventionen bestemmelser om bistand i sager om både direkte og indirekte skatter, som forbrugsafgifter, mens dob-

beltbeskatningsoverenskomsterne kun har regler om direkte skatter. Efter konventionen kan der både ydes bistand med oplysninger og opkrævning, mens EF-direktivet kun angår bistand ved udveksling af oplysninger.

I Konventionen udtrykkes behovet for beskyttelse af skatteydernes legitime interesser tydeligere end i de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. En stat kan således afslå af give oplysninger, som kan afsløre handelsmæssige, industrielle, forretningsmæssige eller faglige hemmeligheder. En stat kan afslå at yde bistand til en anden stat, hvis dette strider mod den førstnævnte stats regler eller praksis for skatteydernes rettigheder. Endeligt har konventionen strenge regler om tavshedspligt.

2. Lovforslagets udformning.

Lovforslaget er udformet som en henvisning til konventionen, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som konventionen forudsætter truffet i de enkelte lande.

Denne fremgangsmåde er tidligere anvendt ved gennemførelsen af bl.a. Rådets direktiv af 19. december 1977 (77/799/EØF) jf. Lov nr. 635 af 13 december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af EF.

3. Bemærkninger til de enkelte artikler i konventionen.

Selve konventionen består af på 32 artikler. Hertil er knyttet 3 tillæg – annex A, B og C.

Konventionens anvendelsesområde.

Konventionens formål er ifølge *artikel 1* at skabe retsgrundlaget for, at stater kan yde hinanden administrativ bistand i skattesager efter ensartede regler. Denne bistand skal omfatte udveksling af oplysninger, bistand til sikring og inddrivelse af skattekrav og til forkyndelse af dokumenter.

Bistand i skattestraffesager omfattes ikke af denne konvention, men af den Europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager med tillægsprotokol af 17. marts 1978.

Ifølge *artikel 2* omfatter konventionen bistand vedrørende alle statslige og kommunale direkte og indirekte skatter samt afgifter. Dog er toldafgifter m.v., som dækkes af den internationale konvention om gensidig administrativ bistand i toldafgiftssager, ikke omfattet.

Konventionens bestemmelser er obligatoriske for så vidt angår bistand i sager om statslige skatter af indkomst, fortjeneste, kapitalgevinster og formue, som nævnt i artikel 2, stk.1 (a). Enhver stat kan tage forbehold efter art. 30 om, at den gensidige bistand alene skal omfatte disse skatter. Stater, der ikke har taget forbehold, skal endvidere yde hinanden bistand i sager vedrørende de skatter og afgifter, som er opregnet i artikel 2, stk.1 (b). Det drejer sig om kommunale skatter, sociale sikringsbidrag, bo, arve- og gaveafgift, ejendomsskatter, indirekte skatter og afgifter.

De gældende danske skatter og afgifter, der skal være omfattet af konventionen, er optaget i bilag A til konventionen.

I artikel 2, stk.3 redegøres der for den procedure, som skal anvendes, hvis listen over skatter og afgifter i bilag A skal ændres.

Almindelige definitioner

Artikel 3 definerer en række ord og udtryk, som anvendes i overenskomsten. Terminologien svarer i store træk til den, der benyttes i bistandsaftalerne og i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Former for bistand

Artikel 4 fastslår, at staterne skal udveksle enhver oplysning, der kan være af betydning for påligningen og opkrævningen af skat, for inddrivelsen og tvangsinddrivelsen af skattekrav, og for retsforfølgelsen ved en administrativ myndighed eller for indledningen af retsforfølgelsen ved en domstol.

Oplysninger, der er indhentet ved hjælp af overenskomsten, kan dog kun anvendes som bevis i straffesager, hvis den stat, der har meddelt oplysningerne, har givet en forudgående tilladelse dertil.

Hvis en stat efter intern lovgivning skal underrette de personer, der berøres af udvekslingen af oplysninger, før oplysningerne videregives, skal staten tilkendegive dette overfor depositarerne. (Europarådets eller OECDs generalsekretær).

Konventionen giver således Danmark mulighed for at indføre regler, som giver de danske skattemyndigheder pligt til at høre den danske part fx i et forretningsforhold med en udenlandsk part, inden de giver udenlandske myndigheder oplysninger om transaktioner mellem de to parter.

Lovforslaget indeholder ikke regler om en sådan pligt til høring af den danske part inden udveksling af oplysninger.

Hensynet til, at danske skattemyndigheder ikke videregiver oplysninger, der kan afsløre forretningshemmeligheder, tilgodeses på anden vis. Danske myndigheder må ikke yde bistand til andre landes myndigheder, hvis det vil stride mod de rettigheder og den beskyttelse, som er sikret personer og selskaber mfl. efter dansk lovgivning eller praksis, jf. lovforslagets § 6 og konventionens artikel 21.

De tre former for administrativ bistand, som staterne efter artikel 1 forpligter sig til at yde hinanden beskrives i artikel 5 til 17:

- I udveksling af oplysninger (artikel 5 til 10)
- II bistand for så vidt angår inddrivelse (artikel 11 til 16)
- III bistand til forkyndelse af dokumenter (artikel 17)

Ad I udveksling af oplysninger.

Oplysninger kan udveksles på følgende måder:

- (a) udveksling af oplysninger om bestemte personer eller transaktioner efter anmodning fra en stat (*artikel 5*).
- (b) automatisk udveksling af oplysninger efter gensidig aftale mellem to eller flere stater. Der kan typisk blive tale om udveksling af store mængder af informationer om mange individuelle skattesager af samme art (*artikel 6*).
- (c) udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning fra en stat. *Artikel 7* opregner 5 situationer, hvorom det sammenfattende kan siges, at spontan udveksling af oplysninger skal ske, når det må antages, at en skattepligtig – fysisk eller juridisk – person med tilknytning til en eller flere stater er unormalt lavt beskattet i en anden stat. Udveksling af oplysninger skal endvidere ske, når en skattepligtig person i en stat opnår en skattnedsættelse eller fritagelse, der kan medføre øget beskatning i en anden stat.
- (d) samtidigt gennemførte skatteundersøgelser, hvor skattemyndighederne i to eller flere stater undersøger fysiske eller juridiske personers skatteforhold. Staterne foretager undersøgelserne hver på deres eget territorium. Det bemærkes, at staterne ikke er forpligtet til at deltage i sådanne skatteundersøgelser (*artikel 8*).
- (e) deltagelse i skatteundersøgelser på en anden stats territorium. En stat kan anmode om, at dens repræsentanter får mulighed for at være tilstede under en skatteundersøgelse i en anden stat. Det bemærkes, at den anden stat ikke er for-

pligtet til at efterkomme en sådan anmodning (artikel 9).

Efter artikel 10 skal en stat, som modtager oplysninger fra en anden stat, underrette den anden stat, hvis oplysningerne synes at være i strid med statens egne oplysninger.

Ad II bistand med hensyn til inddrivelse

Artikel 11 forpligter staterne til at bistå med at inddrive andre staters skattekrav. Sådanne skattekrav skal som udgangspunkt inddrives, som var de statens egne. Dog skal andre staters skattekrav ikke have den særlige fortrinsret som statens egne skattekrav måtte have (artikel 15). Stater, som ikke kan yde bistand i inddrivelsessager, skal tage forbehold derom, jf. artikel 30.

Artikel 12 bestemmer, at staterne har pligt til efter anmodning at foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af andre staters skattekrav.

Artikel 13 oplyser, hvilke dokumenter en stat skal medsende, hvis den anmoder en anden stat om bistand til at inddrive skattekrav eller til at foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse.

Artikel 14 regulerer lovalget i forældelsesspørgsmål. Efter stk. 1 er det fristerne for forældelse efter lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand, der skal anvendes. Dette indebærer, at lovgivningen om forældelse i den stat, som anmodes om bistand, ikke kan påberåbes i den konkrete sag. For så vidt angår fristafbrydelse fastslår stk. 2, at de foranstaltninger, der træffes efter lovgivningen i den stat, der anmodes om bistand, også får fristafbrydende virkning i forhold til lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand. I stk. 3 er der sat en endelig frist på 15 år for at imødekomme anmodninger om bistand. Fristen regnes fra datoen på det oprindelige dokument, der hjemler tvangsinddrivelse.

Artikel 15 fastslår, at den stat, der inddriver en anden stats skattekrav, ikke skal indrømme den anden stats skattekrav fortrinsret i forhold til almindelige pengekrav, selvom inddrivelsesstatens egne skattekrav har fortrinsret.

Artikel 16 giver den stat, der anmodes om bistand, adgang til at indrømme henstand eller afdragsvis betaling i henhold til sin egen lovgivning.

Ad III forkyndelse af dokumenter

Ifølge Artikel 17 skal staterne yde hinanden bistand til forkyndelse af dokumenter i skattesager. Stater, der ikke kan yde bistand til forkyndelse af dokumenter, skal tage forbehold herom i overensstemmelse med artikel 30. Det samme gælder stater, der ikke kan tillade, at dokumenter forkyndes gennem deres postvæsen.

Fællesbestemmelser gældende for alle former for bistand.

Artikel 18 specificerer en række oplysninger, der skal tilvejebringes af den stat, som anmoder om bistand.

Ifølge Artikel 19 er staternes ret til at begære bistand begrænset. En stat skal have udnyttet alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, før staten kan anmode en anden stat om bistand. Dette gælder dog ikke, hvis anvendelsen af disse muligheder vil være uforholdsmæssig vanskeligt.

Efter artikel 20 skal den stat, der anmodes om bistand, underrette staten, der anmoder om bistand, om de skridt der er taget og om resultatet heraf eller evt. om, hvorfor en anmodning ikke kan efterkommes.

Artikel 21 indeholder bestemmelser, som sikrer beskyttelsen af fysiske og juridiske personer efter lovgivningen i de kontraherende stater. Ifølge stk. 1 sætter staternes interne lovgivning og administrative praksis om rettigheder for og beskyttelse af personer en absolut grænse for staternes pligt til at yde bistand.

Stk. 2 præciserer og supplerer stk. 1 gennem en række konkrete begrænsninger i bistandspligten. Det fremgår af bestemmelsen, at ingen stat er forpligtet til at foretage undersøgelser eller videregive oplysninger, hvis staten ikke efter egen lovgivning eller administrativ praksis er i stand til at fremskaffe sådanne oplysninger til egne formål. Videregivelse af oplysninger kan også nægtes i tilfælde, hvor oplysningerne vil indebære udbredelse af en erhvervs-mæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller i tilfælde, hvor en udbredelse af en oplysning vil stride mod almene interesser.

Artikel 22 indeholder regler om tavshedspligt. Bestemmelsen fastslår, at oplysninger, der modtages på grundlag af konventionen, skal behandles efter reglerne om tavshedspligt i den af de to stater, som har de mest restriktive regler på området.

Artikel 23 fastslår, at klager over foranstaltninger truffet i overensstemmelse med konventionen som hovedregel skal behandles i den stat, hvor foranstaltningerne er truffet.

Særlige bestemmelser

Artikel 24 drejer sig om gennemførelsen af konventionen. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal danne et koordinerende organ under OECD, som skal overvåge gennemførelsen og udviklingen af konventionen. Det koordinerende organ skal udlede generelle retningslinier og bidrag til fortolkningen af konventionen. Staternes kompeten-

te myndigheder løser selv eventuelle tvivlsspørgsmål mellem dem om gennemførelsen eller fortolkningen af konventionen ved gensidig aftale.

Efter *Artikel 25* skal bistandsanmodninger og svar derpå affattes på engelsk, fransk eller det sprog, som de berørte parter kan blive enige om.

Artikel 26 giver staterne mulighed for bilateralt at fastsætte regler om fordeling af omkostninger, der pådrages i forbindelse med ydelse af bistand. Hvis en sådan aftale ikke indgås, skal sædvanlige omkostninger bæres af den stat, der anmodes om bistand. Ekstraordinære omkostninger skal bæres af den stat, som anmoder om bistand.

Slutbestemmelser.

Artikel 27 sikrer, at konventionen ikke begrænser eller begrænses af andre internationale konventioner om bistand i skattesager. For Danmarks vedkommende har det bl.a. betydning, at adgangen til at yde bistand efter den nordiske bistandsaftale forbliver uberørt, da denne aftale er vidererækkende end konventionen. For så vidt angår EF-direktivet om gensidig bistand i skattesager, følger det af *artikel 27*, stk. 2, at direktivets bestemmelser skal anvendes i sager om bistand mellem EF-staterne.

Artikel 28 regulerer proceduren for konventionens undertegnelse, ratifikation og ikrafttræden. Konventionen kan undertegnes af medlemsstaterne i Europarådet og OECD. Staterne bindes af konventionen, når deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumentet er deponeret hos en af depositarerne (Europarådets eller OECDs generalsekretær). Konventionen træder dog først i kraft tre måneder efter, at fem stater har ratificeret og deponeret konventionen. For stater, som derefter tiltræder konventionen, træder konventionen i kraft tre måneder efter, at konventionen er ratificeret og deponeret.

Konventionen er udfærdiget på engelsk og fransk. Hvis der opstår tvivl om forståelsen af konventionens bestemmelser, skal den engelske eller franske tekst lægges til grund for fortolkningen.

Artikel 29 vedrører konventionens territoriale anvendelsesområde. Hver stat skal specificere det territorium, som konventionen skal gælde for. Danmark vil i forbindelse med undertegnelsen af konventionen give følgende erklæring, der er i overensstemmelse med den territorialdefinition, som anvendes i vore bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster:

»For så vidt gælder Danmark skal konventionen om gensidig bistand i skattesager finde anvendelse på Kongeriget Danmarks territorium, herunder Danmarks territorialfarvand såvel som ethvert andet havområde i den udstrækning dette område ifølge dansk lovgivning og i overensstemmelse med inter-

national ret er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området.«

Ifølge *artikel 30* kan den enkelte stat tage forbehold med hensyn til visse specificerede bistandsformer. Bestemmelsen opregner fem kategorier af forbehold, som kan tages:

- forbehold for så vidt angår bistand vedrørende visse kategorier af skatter,
- forbehold for så vidt angår bistand ved inddrivelse
- forbehold for så vidt angår bistand i sager, hvor skattekravet er opstået før konventionens ikrafttræden,
- forbehold for så vidt angår bistand til forkyndelse,
- forbehold for så vidt angår tilladelse til, at forkyndelse sker gennem postvæsenet.

Opregningen er udtømmende.

Forbehold kan tilbagekaldes og nye forbehold tages på ethvert tidspunkt. Hvis et nyt forbehold tages efter, at konventionen er trådt i kraft for en stats vedkommende, vil forbeholdet først få virkning efter en tremåneders periode, som beskrevet i stk. 3. En tilbagekaldelse får virkning fra den dag, hvor en af depositarerne modtager meddelelsen.

En stat, som har taget forbehold, kan ikke kræve bistand af en anden stat i en større udstrækning, end den selv har forpligtet sig til. Et forbehold gælder således gensidigt.

Artikel 31 regulerer opsigelsesproceduren. En stat kan på ethvert tidspunkt opsig konventionen ved en meddelelse til en af depositarerne. Opsigelsen får virkning fra og med den første i den måned, som følger efter udløbet af tre måneder efter den dato, hvor depositaren modtager meddelelsen.

Efter opsigelsen består statens tavshedspligt efter *artikel 22* så længe, at staten er i besiddelse af dokumenter eller oplysninger, som er modtaget i overensstemmelse med konventionen.

Artikel 32 vedrører depositarernes opgaver. Depositarerne skal underrette OECDs og Europarådets medlemsstater og hinanden om handlinger, meddelelser og forbehold, som har tilknytning til overenskomsten.

Lovforslagets provenumæssige og administrative konsekvenser.

Det må antages, at lovforslagets gennemførelse vil åbne mulighed for en effektivisering af ligningen, hvilket i hvert fald på længere sigt vil medføre en

provenugevinst. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt ikke muligt at bedømme, hvor stort merprovenuet vil blive. Provenugevinsten vil i høj grad være afhængig af konventionens praktiske gennemførelse i de andre kontraherende stater.

Det forventes ikke, at en gennemførelse af lovforslaget på kort sigt vil medføre sådanne konsekvenser af administrativ karakter, at de ikke kan løses inden for de bestående administrative rammer. På længere sigt kan det eventuelt tænkes, at der – i henhold til en bilateral aftale herom – vil blive tale om udveksling af generelle oplysninger af skattemæssig karakter, for Danmarks vedkommende f.eks. renteoplysninger. Alt efter hvor omfattende sådanne eventuelle aftaler vil være, kan der blive tale om mindre merudgifter for Told- og Skattestyrelsen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Som nævnt ovenfor er loven udformet som en henvisning til Europarådets og OECDs fælles konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager. Konventionen skal sikre administrativ bistand i skattesager mellem de stater, som har underskrevet konventionen. Konventionen omfatter bistand vedrørende statslige og kommunale direkte og indirekte skatter og afgifter.

Efter konventionen skal der ydes bistand under forbehold om gensidighed. Danske myndigheder skal altså kun yde en bestemt form for bistand til myndighederne i en anden stat, hvis denne stats myndigheder vil yde tilsvarende bistand til danske myndigheder i den anden sag. En anden stat, som har taget forbehold efter konventionens artikel 30 om fx ikke at inddrive andre staters skatter og afgifter, kan således ikke anmode andre stater om at inddrive dens skatter og afgifter.

I §§ 3-5 er en præcisering af de forskellige former for bistand, som danske myndigheder skal yde til myndighederne i en anden stat, eller som danske myndigheder kan modtage fra myndighederne i en fremmed stat.

I bilag A er en liste over de danske skatter og afgifter, som tænkes omfattet af konventionen.

Til § 2

Efter bestemmelsen udpeger skatteministeren den eller de myndigheder, der som kontaktmyndighed kan fremsætte eller modtage og derefter behandle anmodninger om bistand i skattesager. Det er tanken, at Told- og Skattestyrelsen skal være kontaktmyndighed overfor udenlandske myndigheder. Sager om bistand med udenlandske skatter og afgifter

skal iøvrigt behandles af de danske myndigheder, som behandler tilsvarende sager om tilsvarende eller lignende danske skatter og afgifter. Når en anden stat anmoder om bistand til inddrivelse af skatter eller afgifter, er det således told- og skattefogederne, som foretager inddrivelsen.

Til § 3

Efter § 3 er de kompetente myndigheder her i landet berettiget til at deltage i udveksling af oplysninger, som kan være af betydning for påligning mv. af de skatter og afgifter, som er omfattet af konventionen.

I den foreslåede § 3 er der skabt klar hjemmel til, at danske myndigheder kan indhente oplysninger hos personer og selskaber mfl. her i landet, selv om oplysningerne skal bruges af myndighederne i en anden stat. Danske myndigheder kan også indhente oplysninger om personer og selskaber, som ikke er skattepligtige til Danmark, fx. hvor myndighederne i et andet land anmoder om at få undersøgt, om en person, som er skattepligtig i dette land, har indestående i et dansk pengeinstitut. Indhentningen af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Hvis nogen vægrer sig ved at udlevere oplysninger, kan skattekontrollovens regler om tvangs bøder mv. anvendes.

Udveksling af oplysninger sker efter reglerne i konventionens kapitel III, afsnit I.

Udveksling af oplysning omfatter altså de forskellige former, som er omtalt ovenfor i gennemgangen af konventionens artikel 5-10, nemlig:

- a) udveksling efter anmodning af oplysninger om bestemte personer og selskaber mfl. eller om transaktioner,
- b) automatisk udveksling af oplysninger efter gensidig aftale (typisk af store mængder af informationer om vederlag af samme art),
- c) spontan udveksling af oplysninger, som den ene stats myndigheder mener kan være af betydning for en anden stats myndigheder
- d) undersøgelser, hvor myndighederne i to eller flere stater samtidigt hver på sit område undersøger skatteforhold af fælles interesse,
- e) tilladelse fra myndighederne i en stat til, at repræsentanter fra myndighederne i en anden stat kan deltage i en undersøgelse, som gennemføres af myndighederne i den førstnævnte stat.

Udveksling af oplysninger, hvad enten det sker efter anmodning, automatisk eller spontant, kan ske ved overførsel af oplysninger på papir, bånd eller diskette eller ad elektronisk vej. Efter konventionen og lovforslaget kan myndighederne i en anden stat anmode danske myndigheder om oplysninger, hvo-

rimod de ikke kan få direkte adgang til registre hos danske myndigheder.

Til § 4

Efter § 4 kan danske myndigheder anmode myndighederne i en anden stat om bistand til inddrivelse af danske skatter og afgifter, ligesom danske myndigheder skal yde andre staters myndigheder bistand med inddrivelse af disse staters skatter og afgifter hos personer og selskaber m. fl. her i landet.

Når danske myndigheder skal inddrive et udenlandsk skattekrav, gælder der samme regler om udpantningsret, som gælder for danske skattekrav.

Bistand med inddrivelse af skatter og afgifter sker efter reglerne i konventionens kapitel III, afsnit II.

Efter artikel 14 er det reglerne i den stat, der anmoder om bistand, som skal anvendes ved afgørelsen af spørgsmål om, hvornår kravet om betaling af skatter og afgifter er forældet.

Til § 5

Efter § 5 skal danske myndigheder kunne yde og modtage bistand med forkyndelse af dokumenter, jf. konventionens kapitel III, afsnit III.

Til § 6

Efter § 6 skal danske myndigheder ikke yde administrativ bistand, hvis det medfører handlinger, der strider mod de rettigheder og den beskyttelse, som er sikret personer og selskaber m. fl. i henhold til dansk lovgivning og forvaltningspraksis, jf. konventionens artikel 21.

I artikel 21 er opregnet en række konkrete tilfælde, hvor en stats myndigheder kan afslå at yde bistand.

Danske myndigheder må således ikke udføre handlinger, som strider mod lovgivning eller forvaltningspraksis her i landet eller i den anden stat, som anmoder om bistand, eller udføre handlinger, som strider mod almene interesser. Danske myndigheder må ikke meddele oplysninger, som ikke kan opnås efter lovgivning eller forvaltningspraksis her i landet eller i den stat, som anmoder om bistand, ligesom danske myndigheder ikke må meddele oplysninger, som ville røbe erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser. Danske myndigheder må ikke yde administrativ bistand til myndighederne i en anden stat, hvis de

anser beskatningen i denne anden stat for at stride mod almindeligt accepterede beskatningsprincipper eller mod bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden overenskomst. Endelig må danske myndigheder ikke yde bistand til myndighederne i en anden stat, hvis det fører til diskrimination mellem en statsborger i Danmark og en statsborger i den anden stat.

Til § 7

Efter denne bestemmelse kan skatteministeren fastsætte yderligere bestemmelser for konventionens gennemførelse.

Der vil bl. a. være behov for regler om, i hvilke tilfælde skattemyndighederne skal foreslå kompetente myndigheder i andre stater en aftale om automatisk udveksling af oplysninger efter reglen i konventionens artikel 6.

Til § 8

Efter konventionens artikel 28, stk. 2, træder konventionen i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på tre måneder efter, at konventionen er ratificeret af fem stater.

Konventionen er undertegnet af Norge, Sverige, Finland, Holland og USA, og ratificeret af Norge og Sverige.

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til dagen efter bekendtgørelsen. Virkningen er, at Danmark kan undertegne og ratificere konventionen, hvilket straks vil ske.

Til § 9

Efter bestemmelsen gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Grønlands hjemmestyre har fremsat ønske om at blive omfattet af konventionen, og Færøernes hjemmestyre overvejer dette spørgsmål.

I overensstemmelse med Grønlands hjemmestyrers ønske er det hensigten at ratificere konventionen med virkning også for Grønland. Dette skal muligvis også gælde for Færøerne. Da direkte og indirekte skatter efter lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre og lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre er et anliggende, der henhører under henholdsvis Færøernes hjemmestyre og Grønlands hjemmestyre, skal de interne gennemførelsesforanstaltninger for Grønland og i givet fald også Færøerne til opfyldelse af konventionen træffes af de to hjemmestyrer.